

ת"פ 37178/07/13 - מדינת ישראל נגד אדוארד טראדאש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 37178-07-13 מדינת ישראל נ' טראדאש

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדוארד טראדאש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי בשם עו"ד שי אורן

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין.

בתאריך 10/5/13 בכביש 3 מדרום לצפון, הסיע הנאשם במוניתו שני תושבי איו"ש, שלא היה ברשותם אישור שהיה בישראל, כנדרש בחוק.

התביעה הדגישה כי הנאשם הסיע את שני הנוסעים על רקע היכרות מוקדמת עימם כנהג מונית.

התביעה ערה להמלצות שירות המבחן להימנע מהרשעה בעניינו של הנאשם, ואלם לטעמה אין לקבל המלצות אלה. ההמלצה, כך טענה, אינה מתיישבת עם חומרת העבירה ויתר על כן, הנאשם לא הציג כל אינדיקציה כי ההרשעה תפגע בו.

עתירתה של התביעה היתה כי יוטל על הנאשם חודש מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות וכן מאסר

מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם העובד כנהג מונית לפרנסתו. כבר בחקירתו במשטרה הסביר כי השניים מוכרים לו זה מכבר במסגרת עבודתו וכי באחת הנסיעות הראשונות שלהם בעבר בדק אישורים מתאימים וכן ציין כי לא ידע הכיצד לקרוא אישורים אלה. ועוד חשוב לציין, כך טען ב"כ הנאשם כי הנאשם היה בדרכו מישראל אל מחוצה ולה ולא הכניס תושבים אלה אל תחומי מדינת ישראל. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והפנים את משמעותם. מדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי, המצוי בקשיים כלכליים ועובד קשה על מנת לכסות חובותיו.

ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם כיוון שנהגי מונית אינם מקבלים רישיון באם לחובתם הרשעה פלילית ויש חשש שרישיון הנהיגה של הנאשם לא יחודש במצב זה.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקיר שירות המבחן וביקש לאמץ המלצותיו.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 50, נשוי בשנית אב לשני ילדים מנישואיו הקודמים וילד מנישואיו הנוכחיים ומתפרנס מעבודתו כנהג מונית.

הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים וצבירת חובות ומצוי כיום בהליכי פשיטת רגל.

בהתייחסו לעבירה דנן, מסר הנאשם כי הכיר את הנוסעים במשך כשנתיים על רקע הזמנות נסיעה. לדבריו, בתחילה ביקש מהם אישורים אך לאחר מכן ביסס עימם יחסי אמון ולא דרש בנסיעות החוזרות כי יציגו אישורים. הוא הדגיש כי ביצע את העבירות בתום לב וללא כוונה פלילית. הוא מבין את ההשלכות שיש להסעת עובדים זרים לצד מורכבות עבודתו כנהג מונית. על רקע זאת הפיק את הלקחים הראויים.

שירות המבחן התרשם מנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי, אם כי במישורים שונים של חייו ניכרים קשיים. שירות המבחן התרשם כי העבירה בוצעה באופן אימפולסיבי ללא הפעלת שיקול דעת מותאם בסיטואציה, כאשר ככל הנראה צמצם וטשטש לעצמו את ההשלכות וחומרת מעשיו באותה עת. היום מדווח הנאשם כי הפיק את הלקחים הנדרשים.

מאחר שמדובר בעבירה ראשונה וחשש כי ההרשעה עלולה לפגוע בעבודתו כנהג מונית, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן

יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

או כפי שנאמר בהלכת ציפורה:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

בענייננו מדובר במי שהסיע במסגרת עבודתו כנהג מונית שני שוהים בלתי חוקיים ויש לייחס לכך משנה חומרה.

כפי שאף נקבע על ידי ביהמ"ש העליון הרי שיש לייחס משנה חומרה לאלה המעסיקים, מלינים או מסיעים שוהים בלתי חוקיים שהם בבחינת חוטאים ומחטיאים ומסייעים לאותם שוהים בלתי חוקיים בביצוע העבירה שלהם. במיוחד אמורים הדברים משהמעשים מבוצעים לשם בצע כסף.

הערך המוגן הנפגע במעשים אלה הוא ריבונותה של המדינה אשר נמנע ממנה לבחון את הנכנסים בשעריה ומי מהם עבר את הבדיקות הנדרשות ומי לאו. יש בכך לפגוע בשלום הציבור ולעיתים אף בביטחונו.

על כן, אין המקרה שבפנינו נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן לגביהם ניתן להימנע מהרשעה.

בהיות שני המבחנים מצטברים זה לזה, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הטענה, אולם למעלה מן הנדרש אתייחס אף למבחן השני.

הנאשם משמש כנהג מונית מזה זמן לא קצר. הוא לא הביא ראיה כלשהי או ראשית ראיה כי רישונו ילקח ממנו בשל הרשעתו. על כן לא הוכח נזק קונקרטי. על פי אותה הלכת ציפורה הנזכרת לעיל, אין די בהעלאת חשש ערטילאי, אלא יש להוכיח נזק עכשווי וממשי.

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן גם על המבחן השני אין הוא

עונה.

ובאשר לענישה שיש לגזור על הנאשם.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין מאסר על תנאי ושל"צ לשמונה חודשי מאסר בפועל.

האינטרסים הציבוריים נמנו לעיל וכך גם המסוכנות הגלומה בעבירה זו ועם זאת, מדובר בנאשם אשר בעבר בדק את האישורים של הנוסעים ברכבו, ולמרבה הצער, לא הקפיד להמשיך ולעשות כן. הנאשם נעדר עבר פלילי, ומתפקד באורח נורמטיבי וכן הוא נתון בקשיים כלכליים משמעותיים.

במצב זה מצאתי להטיל על הנאשם את הרף התחתון של מתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשם חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

צו של"צ בהיקף של 140 שעות במתכונת שהתווה שירות המבחן.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 2000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/5/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חמישה חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, במעמד הצדדים.